

MĒNULIS - laiko dievaitis

Mēnulis dzūkų tarmėse iki mūsų laikų vadintas dievaičiu. Iš neomenijos prašoma sveikatos ir grožio; pilnatis šviesa laikyta kenksminga sveikatai, o ypač vaikų. Vardas kildinamas iš „mainytis“, t.y. keistis. Pagal mėnulio fazes kaime iki šiol parenkamas laikas veik visiems žemės ūkio darbams. Tikėjimas mėnulio poveikiu išplėtotas ir į socialinę gyvenimo sferą; pvz., į jo fazę atsižvelgiama važiuojant piršliais, keliant vestuves ir krikštynas, rengiant įkurtuves. Iš sakmių aiškėja, kad mėnulis būdavo siejamas su mirusiųjų pasauliu. Mėnulio pilnatyje įžiūrima moteris su naščiais, našlaitė, matomas burtininkas Tvardauskas ar Kainas su Abeliu.

